

HALADÁS

VASÜTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőcsoport:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14.- kor.
Fél évre 7.- kor.
Negyed évre 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a Nemzeti balesetbiztosító részvénytársaságnál 3000 koronára halál esetére és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

A póttartalékosok és a máv.

Miskolcz, 1904. február 6.

—nt— A már több, mint másfél éve huzódó és az országnak mérhetlen károkat okozó obstrukció folytán beállott *ex-lex* állapotnak áldatlan voltát legmélységesebben érzik a kiszolgált de benntartott katonák s a tényleges katonai szolgálatra most behívott póttartalékosok. Az előbbieket helyzete még sokkal könnyebb; keserves ugyan, hogy a várva-várt szabaddulás hónapokig késlekedik, de ha övéik már három évig nélkülözték őket, mégis csak, ha kínos-keservesen is, kivárhatják valahogy azt az időt, a melyben a kiszolgált katonák végre vissza térhetnek a polgári életbe.

A most behívott póttartalékosokat azonban még súlyosabban éri a hadügyi kormány azon rendelete, melylyel a katonai létszám betöltése végett most, télviz idején hívja be őket katonai szolgálatra. A póttartalékosok legnagyobb része éppen méltánylandó családi körülményeinél fogva, mint *családfenntartó* részesítettik abban a kedvezményben, hogy mint póttartalékos nem három, illetve két esztendőre, hanem csak két hónapi kiképzési időre tartozik tényleges katonai szolgálatot teljesíteni. S most ezeket az embereket hívja be a kényszerítő szükség parancsára a katonaság, nem két hónapra, de előre nem látható, bizonytalan hosszú időre, most tényleg, mikor a legnagyobb szükség van mindenütt a családfenntartó munkás karjaira.

Hány családot döntenek végső nyomorba ezek a katonai behívások? A berukkoló családfő távoztával hány fődél alatt üt tanyát az inség s a nyomor és hány keresetképtelen szülő, hitves és gyermek éheznek a téli hidegben?

Ezt a súlyos állapotot méltányolva valóban emberséges rendeletet adott ki a napokban a magyar kir. államvasutak igazgatósága. Február elsejétől a vasuti alkal-

mazottak közül is számosan behivattak mint póttartalékosok katonai szolgálatra. Szabály szerint a tényleges katonai szolgálatra bevonuló vasuti alkalmazottak e szolgálat tartamára fizetést nem kapnak. Most azonban, tekintettel a kivételes helyzetre, a máv. is kivételes intézkedést léptet életbe és hogy a behívott alkalmazottak s legkivált azok családja a fizetés beszüntetésével oly rettentően ne sujtassanak, elrendelte, hogy az összes behívott vasutasoknak, legyenek azok akár végleges, akár csak ideiglenes alkalmazottak is, fizetése a katonai szolgálat első két hónapjára teljes egészében kiutalványoztassék s az illetők a katonai szolgálat alóli fölmentésük után a vasuti szolgálatba azonnal ismét visszavétessenek.

A máv. igazgatóságának ez a dícsérendő, méltányos rendelete lényegesen enyhíti legalább a vasutasokra nézve azt a csapást, mely a katonai behívások következtében oly sok embert sujt ártatlanul. Támogató

kezét kinyújtja a lesujtottak felé s valóban megsegíti a nehéz szükségben levőket.

Hálás örömmel regisztráltuk e hirt, mely a magyar államvasutak vezető férfiainak humánus gondolkozását, a vasuti alkalmazottak atyai jóindulatát ékesszólóan hirdeti.

Oly tett ez, melynek magvából a vasutasok százainak szívében őszinte hála és mély köszönet fakad.

A kortúlhaladott alkalmazottak nyugdíjviszonyai.

— Irta: Angyal József. —

(Folytatás.)

Merésznek látszik azon állításom, hogy még a nyugdíjintézet mennyiségtani alapjai is megengedik az ugynevezett kortúlhaladott alkalmazottak beolvasztását, de be fogom bizonyítani állításom helyességét, be fogom bizonyítani, hogy szintén mennyiségtani alapon állítottam ennek lehetőségét.

Tegyük fel ugyanis, hogy egy 35 éves államvasuti alkalmazott, ugyanakkor, midőn a jelzett életkorba lép, lesz tagjává nyugdíj-

TÁRCZA.

Hagyjatok . . .

*Hagyjatok itt a magányban,
Hol könyezem, ha fáj a seb,
Nincs üdv a lét vad zajában,
A néma csend, az kedvesebb.
Hagyjatok el most engemet,
Szebb az élet így egyedül,
Ne tudjátok, ha szenvedek,
Ha fáj szívem, ha lelkesül.*

*Ne jöjjetek soha felém,
Ne lássak, tudjak semmit sem
Ismeretlen hadd éljek én,
Ne találjon rám senki sem.
Elfeledve hadd danoljak,
Ha ajkamról panasz fakad,
Addig, amíg a lantomnak
Könyes húrja mind elszakad.*

S. N.

A miskolezi togátusok.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Irta: Putnoki Béla.

A fekete rák.

Ősz van. Szüret utáni napok.

Az Avas mögyoró-cserjéin bágyadtan gubbaszt egy-egy kósza napsugár.

Az ősi templomban délutáni könyörgést tartanak. A nyulánk, góth ablakok ónozott üvegjén halkán szűrődik át egy méla zoltár dallama.

A harang-torony lankás oldalán, ahol buja vadvirágok nőnek, két paraszt sir-vermet ás. Tompán pufog kapájuk alatt a föld.

A hervadás melodramája!

Vigabb muzsika szól a színyva-parti lyceum udvarán. Tanításközi játéka van a deákoknak. Méték futnak, farkast üznek a muzsa-fluk. A pajkosabbak a lyceum-udvar ór-karóit próbálják kihuzogatni, a komolyabbak pedig colloquiumot mormolnak; beletemetkeznek a „Tristium liber”-be vagy Buday Ézsaiás régi históriájába s csak akkor vetik fel a fejüket, ha a simplícisták a declinistákkal szokás szerint hajba kapnak, az elementáriusok öröme, akik friss, gyermek tenorjikkal édesen kacagnak a látványosságon.

A következő pillanatban már elhal a gyermeknevetés. Nagy, mély csend lesz az udvaron, csak

intézetünknek, mikor is az illető egy bizonyos, mondjuk, hogy 25 évi szolgálat után nyugalmába vonul s élvezi legutolsó fizetésének 77,5%-át vagyis 1000 korona után 775 koronát. Ezen 775 korona fedezésére szolgál az illető által 25 év alatt befizetett nyugdíjjárulék és a magyar királyi államvasutaknak alkalmazottaikért fizetett hányada. A mindkét részről befizetett hányadok a kamatok kamatjával képezik azon tőkét, mely tőke 25 év után biztosítja a nyugdíjintézet részére azt, hogy az illető alkalmazottnak 775 korona évi nyugdíjösszeget folyósíthasson, s mint ezt nyugdíjintézetünk virágzása is mutatja, elég reálisan is van végrehajtva.

Most egy, az intézet kebelébe 42-ik életévében lépő alkalmazottnak a nyugdíjintézetbe való beléphetése eshetőségével foglalkozunk.

A felületes szemlélő első tekintetre mindjárt azon fogja kezdeni, hogy a 42-ik életévben belépő és 60-ik életévéig szolgáló alkalmazott, nyugdíjaztatása alkalmával legutolsó fizetésének csakis 60%-át kapná nyugdíjilletmény gyanánt s így 1000 korona után csak 600 koronát, a realitás tehát csak úgy megvan,

mint a 35 éves életkorban jogosulttá válónál szintén a 60-ik életévtől kezdve folyósított 775 koronánál. — Sőt tovább fog menni és bizonyítani fogja azt, hogy egy a 42-ik életévében az intézet szolgálatába lépő egyén 60-ik életévében bekövetkezett nyugdíjaztatása alkalmával átlagban 75 évre becsülve az életkort, csakis 15 évig élvezi azon nyugdíjat, míg egy 24 éves korában az intézet szolgálatába lépő s 42 éves korában szolgálatképtelenné váló egyén 33 évig fog nyugdíjas tagja lenni a nyugdíjintézetnek s így ez utóbbi sokkal jobban jár a 42 éves korában nyugdíjassá vált tagjával, mint azzal, aki már 24 éves korában nyugdíjjogosulttá vált.

Hogy ez nem helyes és egy oly intézetnek, mint a magyar királyi államvasutak nyugdíjintézete, mennyiségbeni alapjait nem képezheti, ez az első pillanatra szembeötlő, mert amint köztudomású, az efféle intézetek mennyiségtani alapjait igaz ugyan, hogy a valószínűség képezi, de az olyan valószínűség, mely egy bizonyos mennyiségű életévnek a szolgálatban való eltöltését feltételezi, mely feltételnek az említett okoskodás meg nem felelhet. A jövőt senki sem ismeri,

az avasi kádárok kopogását és a színyvai malomok kattogását hallani

Egy szigorú arcú, szálás ifju lép elő a lyceum hófehérre meszelt boltívei alól. Napbaroitott képén fekete pörge bajusz kunkorodik. A haja serte-rövidre van nyírva. Ez a napos praeceptor. Barkay György tógás-deák. Csak úgy háziásan van öltözve, talár helyett aba-posztóból varrt brevis-t visel. Markában kurta nád szalát szorongat.

Jaj, az felelmetes jogar!

A rettegett szerszám most éppen arra való, hogy egy 8—10 év körüli kis fiut ösztökéljen ki vele az udvarra. Kedves kölyök, pufók rózsás arca van és nagy, fénylő szemei mögött huncutság, de értelem is lappang.

Ez a szeretetreméltó fiu a lyceum legelső lököttöje. Névszerint Danavár Bandi, föltisztelendő Danavár Sámuel esperes uram fimagzatja, réme a comparista-classisnak, élete szomorítója Trotzendorf minden követőjének. Verekedő, izgága, furfangos, de jószívű. Egy héten legalább egyszer összetűz a felvégi parasztok kamaszaival, a ezémesterekre gunydalokat költ és horrendum dictu, már pipakésziséget használ, most meg deákhoz éppen nem illő módon, magyar nyelven szólította meg egyik pajtását.

— A comparisták signumát! — kiáltja latinul a tógás, mire a játszó ifjak közül egy szösze füeska kiröppen és örömtől sugárzó

arczezal nyilsebesen futni kezd a praeceptor felé. A kis Hoffmüller, a mindszenti német pék fia. A füeska keskeny, vézna vállaról egy rák formára metszett feketeszínű bádoglep lóg alá.

Ez a fekete rák — a signum.

Minő furcsa idők!

Szegyzenszerszámot kell viselnie a magyar deáknak, amért magyar szóra nyilik az ajka. No hogy Sebestyén lautos, meg Balassa Baliát bizvást megfordulhat enyésző porában! . . .

Pedig ugyilátszott, hogy a magyar égbolt hajnalodik. Csöndes halott volt már akkor a kalapos király és az 1790—91-iki országgyűlés követői színes reményekkel biztatták a szomorú magyarokat. Hitlevelet adott Lipót, Budán őrzik a szent koronát.

Tudományos nyelvmivelő társasága, nemzeti játékszine lesz a magyarnak. A turul madár népe egre tekintett és a közeledő hajnal rózsaszínű kódében turulszárnyakat kapott a fantáziája. A megyei táblák és városi magistratusok zöld posztós asztalainál közben azért híven csörgedeztek a latin órációk. A papoknak, bíráknak, professoroknak még a lélegzésük is deákos volt. Am legyenek azok a közelet palántái is, ha boldogulni akarnak. És a rák symboluma fityegjen annak a nyakáról, aki visszafelé halad. Haladtak is a miskolczi deákok a Kazinczy mesgyéin. Nem sok idő kellett, az egész hazában felzugott a magyar nyelv üde muzsikája és

a jövőbe senki bele nem láthat s így csakis a valószínű, gyakorlati élettapasztalatokon alapuló lehetőséget lehet számbavenni, melynek figyelembevételével s legridegebb érvényesítése zárta ki a 35-ik életévük után intézetünk szolgálatába lépő alkalmazottakat nyugdíjintézetünkben, anélkül, hogy ezen korkülönbség parallelizálására kísérletet tettek volna, anélkül, hogy számbavették volna azt, hogy igenis lehetséges, még pedig az ő mennyiség-tani alapjaiban lehetséges még ezen szegény embereknek is biztosítani aggkorukat a megpróbáltatások s esetleges szenvedések ellen.

Kétféle módszer állott volna rendelkezésre ahhoz, hogy a szabványszerű életévüket meghaladott alkalmazottak nyugdíjintézetünk tagjai lehessenek. Kétféle eszközzel tudta volna intézetünk vezetősége általánosítani azon kiváló fontossággal bíró előnyét, melyet nyugdíjintézetének létesítésével alkalmazottainak nyújtott s mindegyikben feltalálhatta volna a realitást, a fedezetet a kockázatok ellen.

Az egyik eszköz, a kortulhaladott alkalmazottak nagyobb hányadu befizetésében rejlene, melynek alapján az intézet szolgálá-

latába lépők közül azokat, kik 35-ik életévüket betöltötték, 5 éves turnusokra osztva a következőképpen állapítaná meg részükre a nyugdíjjárulékot.

36 évtől 40 évig szolgálatba lépők fizetnék a rendes nyugdíjjárulékot és még 25 %-ot ;

41 évtől 45 évig szolgálatba lépők a rendes nyugdíjjárulékon kívül még ennek 50 % át ;

46 évtől 50 évig 75 %-al felemelt nyugdíjjárulékot ;

50 éven felül szolgálatba lépők a nyugdíjjárulék kétszeresét.

Azaz egy, a 35-ik életévét meghaladt alkalmazott, azon esetre, ha egy ugyanolyan fizetésű 25 éves alkalmazott évi nyugdíjjáruléka 50 korona, fizetne 62 korona 50 fillért, 40-ik életévét meghaladó alkalmazott 75 koronát, 46-ik életévét meghaladó 87 korona 50 fillért, 50-ik életévét meghaladó pedig 100 koronát, ugyanezen viszony állapítatna meg az előléptetések alkalmával is, mikor is az előléptetés alkalmával esedékessé váló összegből az első évben 62,5 %, 75 %, 87,5 % illetve 100 % vonatnék le a nyugdíjintézet javára. A mennyiség-tani

a latin nyelv csak holmi omlatag, pipafüstös kancelláriákban keresett menedéket . . .

A kis Hofmüller oda volt a boldogságtól, hogy a signumnak új gazdája került. Megpálczázták volna, ha másnap is nála marad. — Ujjongva nyujtotta át praeceptorának a csufondáros jelvényt, aztán visszarohant pajtásaihoz.

És ekkor Danavár Bandi megszólala ekképen :
— Praeceptor uram ! Ha nyakamba akasztja a signumot, bizony Isten megmondom az édes apámnak, hogy szüretkor a gyümölcsösbe Esztivel csokolódozott. Láttam

Barkay György tógás-deák praeceptorának a vérkeringése is megállott e vakmerő szavak hallatára. Aztán egy kevéssé elmélázott, behunyta a két szemét, hogy a lelki látókájával jobban gyönyörködhessek egy fiatal szűz arcvonásaiban. Óh Danavár Bandi, csak ne volna nénéd az a selyemhaju leány ! . . .

A praeceptor tétovázott. Karjára öltötte a signum zsinégét és nehezen titkolt bosszúsággal mordult rá a csalafinta deákra :

— Ejnye Bandi fiam, mért vagy te ilyen tunya a latin nyelv művelésében. No bizony, lesz is így valaha belőled thübingiai deák !

Danavár Bandinak nyert csatája volt. Még csak arra várt a fiu, hogy a fekete rák újabb áldozatot csipjen. Borzasztó egy hulló volt az, falánk, mint a regebeli minotaurus.

A tógás is azon tünődött, hogy most már az

igazságtalanság látszata nélkül miképpen helyezze el a signumot.

Bandi deák észrevette a praeceptor zavarát és vérszemet kapott.

— Ne törje a fejét praeceptor uram, tüstént lesz a ráknak ennivalója. Intse csak ide Kajtor Istvánt, a többit aztán bizza rám.

Fülig pirult a tógás. Egészen sarokba szorította ennek a szemfüles kis diáknak a furfangja, de maga is kíváncsi lévén a történésekre, harsány hangon kiáltott a játszók felé :

— Comparista Stephanus Kajtor !

Egy köpczös, lompos deák állott meg a praeceptor előtt. Nagy desentor. Minden zsebe teli van „kőcs-puskával.“

Ti fehérkezű mai diákok, akiknek szattyánbőr táskáját svájci guvernant viszi utánatok az iskolába, ti már nem tudjátok mi az a „kőcspuska.“ Hát csak egy likas kules volt az, gyerek-pisztoly módjára fabrikálva. Nem volt még akkor „magazin-libling“, a deák maga mesterkélte ki játékszerét. Pukkant is neha olyat az a „kőcspuska“, mint egy kisebb fajta kuruczgyu.

Édes mulatság volt, talán mert üldözték a professorok.

De im keserves ordítás rázza meg a lyceum falait. Egy indiai fiók-tigris nem bődülhet fájdalomtabban, mint Kajtor Pista, torkaszakadtából harsogván :

alapok ilyenképpen átalakítása képesíténé a magyar királyi államvasutak nyugdíjintézetét arra, hogy azon válaszfalat, melyet a kortulhaladottak behatolása ellen emelt, ledönthesse s jótéteményeit általánossá tehesse az alkalmazottak körében minden kockázat nélkül.

(Vége köv.)

Bajor és svájci vasutak.

(Folytatás.)

Érdeklődtem a vonatkísérő személyzet díjazása iránt is, de csodálatos, hogy e tekintetben a személyzet mennyire tájékozatlan.

Nálunk akár a hivatalnok, akár az altiszt vagy szolga teljesen tisztában van az őt érdeklő összes rangfokokozatok s azok minden egyes osztályával, itt azonban a saját fizetésükön kívül alig bírnak felvilágosítást adni.

Münchenből Lindauba utazva megkérdeztem vizsgáló kalauzunkat s vonatvezetőnket. Az elebbinek havi 105 Márka (=126 kor.) havi fizetése és 5 Márka (=6 korona) pótléka van, utóbbinak 185 Márka (=222 kor.) havi fizetése és havi 10 Márka (=12 korona) pótléka van, kilométerpénzük 42—54 Márka (=50·40—64·00 korona), tehát igen szépen vannak díjazva, lakbérük azonban nincs, ennek helyébe kapják a pótlékat.

— A kőcs-puskámat, a legjobb kőcs-puskámat ellopta, jaj, jaj ellopta! . . .

Danavár Bandi műve.

A mákvirág lopva a háta mögé került a praceptor ele idézett Kajtor Pistának és lajbjából szempillantás alatt kirántott egy kőcs-puskát.

Jól számítottál Dunavár Bandi.

Tud'ad, ha orozva fosztod meg Kajtor Pistát drága játékszerétől, a kőcs-puskától, az nem követelheti vissza jószágát, a quiritek zengő nyelven, mert hát nincs annak neve semmifele deák szótárban.

A tógás megértette a cselet.

— Stephanus Kajtor! — dörgött rá az óbégató deákra, — quare dicesne latine?

És feleletet sem várva, villámgyorsan Kajtor Pista nyakába akasztotta a signumot.

Bánta is a deák. Mosoly terpeszkedett már kövér arcán. Dunavár Bandi udvarias főhajtással átnyújtotta neki igaz jószágát, — a legjobb „kőcs-puskát“ . . .

(Folyt. köv.)

Felvilágosítás.

János: Hát maga Móricz, azt mondta, hogy az apja már nem él . . . hát most sül ki, hogy Illaván ül!

Móricz: Nü? Hát élet az?

A vonatok menetsebessége tulságos nagyoknak nem mondható, gyorsvonataik 60—70 kilométer óránkénti átlagos sebességgel közlekednek, az orient express 80 kilométer sebességgel, a személyvonatok sebessége 45—50 kilométer.

A pályaudvarok a helyi viszonyokhoz mérten minden állomáson eléggé tágasak és kiterjedtek, a müncheni két pályaudvar pedig kiválóan nagy, különösen a Central-Bahnhof, ennek három óriási fedett csarnoka van egymás mellett, a felvételi épület maga is rendkívül nagy mérettel bír s minden igényeknek teljesen megfelel s minden lehető kényelemmel szolgál az utas részére.

Az u. n. Südbahn-ban (Délirész) mindjárt a bejáratnál hatalmas betűkkel díszleg a felírás: „Bade und Frisir Anstalt“, azaz magyarul: „Fürdők és fodrászterem“.

Ezt is kitapasztaltam, amennyiben visszautazásom alkalmával éjjel jöttem Lindautól Münchenig s meglehetősen törődötten s a sok füsttől s portól nem épen szalonképesen érkeztem meg Münchenbe s így nagyon is jól esett, hogy mindjárt a pályaudvarban rendbe hozhattam magamat.

Ha jól emlékszem, 4 vagy 5 fürdőszoba van, mindenik ragyogó tisztasággal, nagy kényelemmel és elegendő fényüzéssel kiállítva. A fürdőszobákban vannak a teljesen felszerelt mosdók is és a fürdők folyosójáról egyenesen a fodrászterembe lép be a borbély művészetét igénybe venni óhajtó utas.

Gyász.

Halotti gyertyát gyujts meg érttem.

A szemfedőmet sietve szöd,

Hogy idejében legyen készen.

Gyászos lepelbe öltöztess majd,

Két kezem kulcsold a szívemre,

Hadd pihenjenek örökre rajt.

Párnának sok szegfűt tégy anyám,

Rózsákat szórj a koporsóba,

Aztán borulj még egyszer reám.

De könnyűt ne ejts és légy erős!

Hagyj aludnom végre boldogan,

Csak akkor sirj, ha szobádba jöss . . .

S mikor az éj már bús gyászba foly,

Hógyadon majd lágyan pihenj,

Ó én szerelmes szép angyalom.

Herczegh Jenő.

A mosakodás díja 50 Pfening (=60 fillér), egy fürdő a hozzá való törülközőkkel együtt 1 Márka (=1.20 kor.). A fürdőkádak belülről nikkelezve vannak, úgy, hogy valóságos tükrök között ül az ember a kádban, minden egyes kád felett zuhany is van.

A várótermek egyszerű, de csinos és kényelmes berendezéssel bírnak.

Van az állomáson egy hivatalos pénzváltó helyiség is, hol mindennemű külföldi pénzt a napi árfolyam mellett váltanak be.

A többi bajor állomások felvételi épületei közül az újabbak eléggé díszesek és kényelmesek, de a régiéket sok kívánni valót hagynak egy a külső csin, mint a belső berendezések tekintetében.

Visszatértemkor Lindauban, mely pedig a Svájcba irányuló forgalom határ és főcsatlakozó állomása, esti 9 órától hajnali 2 óra 46 percig kellett várakoznom a Münchenbe menő direct vonatra.

El voltam törődve az egész napi uttól, Genftől egy menetben jöttem egész Lindauig és így szerettem volna azt a majdnem 6 órát, a meddig várakoznom kellett, pihenéssel eltölteni.

A II-od oszt. ét- és váróteremben meglehetősen sokan voltak s a sör mellett elég hangosan is beszélgettek ahhoz, hogy alvásról szó sem lehessen.

A forgalmi hivatalnok barátságos tanácsára átvonultam a szomszédos I-ső oszt. ét- és váróterembe, mert a mint mondá, éjjel alig van ott

valaki és kényelmesen, nyugodtan lehet ott aludni.

Az igaz, hogy nem is voltunk többen háromnál és meglehetősen csend is volt, de a kényelem az teljesen hiányzott.

A váróterem butorzata a nádszékeken kívül ugyanis a falak mellett végig futó mázolt padokból állott, melyek puhafából voltak ugyan, de azért épen elég kemények arra, hogy az ember a rajtuk való fekvéskor minden csontját külön-külön érezze.

Itt kinlódttam és forgolódtam s bár a téli kabátomat is magam alá gyűrtem, minden félórában felébredtem és irigykedve gondoltam arra a szépen vetett ágyra, a melyet a forgalmi irodában egy spanyolfal mögött pillantottam meg, a mikor ott jártam, hogy a forgalmi hivatalnoktól egy kis pihenő helyet kérjek.

Igen, valóságos vetett ágy volt a forgalmi irodában, ami egyrészt a vasut humanitása mellett szól, hogy t. i. megengedi a szolgálattevőnek vonatmentes időben a lefekvést, másrészt azonban indirecte a hivatalnokok kifogástalan és pontos szolgálattételét is dicséri, mert az igazgatóság valószínűleg csakis azért engedi meg a lefekvést, mert tudja tapasztalásból, hogy a szolgálattevők az ágyat csakis akkor és annyi időre veszik igénybe, a mennyire azt a szolgálat megengedi.

Még indirectebbül dicséri azonban az éjjeli öröket is, a kik valószínűleg szintén pontosan a kijelölt időben szokták a szolgálattevőket fel-

HETI KRÓNIKA.

A nemezis közzénk száz alakba' oszon . . .
Minap pálinkába rejtőzött Lugoson
A főző-üstökből ólom mérég került
Az átkos italba s jobb létre szenderült
Száz derék földmives s hogy szálljon a bánat
Még nagyobb keletje van a pálinkának.

Manapság olyan sok korai sirt ásnak,
Hogy a problémája a feltámadásnak
Tudós uramékat hidegen nem hgyja . . .
Mondják, hogy a kaszás tényleg visszaadja
Halottját. Egy kenőcs az egésznek titka,
Melytől sírkő ledől s felpattan a kripta.

Lányos mama s papa tedd félre gondodat,
Bizton férjhez viszik ma a leányodat.
Gyönyörű nászokat szönek most az egek,
Mivel bomolnak — az osztrák főhercegek.
Változnak az idők, már ők is megnezik.
Koresmárosné lányát, a szépszemű Rezit . . .

Csodás kor a mienk. Jó és rossz keverese,
Hogy önzésben rejő bűneit felejtse,
Humanizmusában tulzásig megy néha
S szamaritánus lesz, a ki tegnap léha . . .
Ám kérdés, Hlaván nem-e mosolyognak,
Gyógyintézet épül hektikás raboknak.

Van még m. kir. rendőr! Hó, nem oda Buda
Nem marad bosszutlan levélhordó Boda.
A merénylőjének több is van rováson,
Vigyázhat, hogy nyaka kötelet ne lászson . . .
Urasági inas volt a beste lélek,
Plutó inasa lesz, higyjétek el kérlek! . . .

Törökök esászárját elönté az epe,
Mivelhogy sokat költ szeretett háremre . . .
Nagy a ruha-számla! Egy kedvetlen órán,
Ki is jelentette, hogy mivel a Korán
Irja, hogy az igaz-hívő disze kevés.
Farsang után jön egy **fizetésrendezés**.

Passe-partout.

költeni s a maguk szolgálattételét is ébren ellátni.

A magam részéről nálunk nem minden állomás forgalmi irodájába beállítani, egyrészt, mert talán sokszor az ágyból írják alá a menetlevelet, másrészt pedig . . . no de ne keressük magunknál a hibákat, az éjjeli őrekre sem igen merném mindenütt reá bízni magamat.

Lindauban mielőtt a nyugovásnak nem épen nevezhető pihenőre vagy akár fordítva is, bevonultam a váróterembe, a még fenn lévő kapus előtt aggodalmamnak adtam kifejezést, hogy ki fog majd engem felkelteni, — ha sejtem a következőket, ez felesleges lett volna; — a portás egész megnyugtatóan azt felelte: „majd az éjjeli őr“.

Én erre beismerem, elég rossz viczből, megkérdeztem tőle, hogy hol szokott ilyenkor aludni az éjjeli őr, mert magam megmondanám neki.

A helyett, hogy a mint vártam elmosolyodott volna, egész szigorúan s megdöbbenve nézett reám és azt válaszolta, hogy az sohasem fordul elő és teljesen ki van zárva, hogy az éjjeli őr csak egy pillanatig is aludjek szolgálata közben, majd egész szívélyességgel jegyezte meg, hogy én ne törődjem semmivel, majd ő beszél az éjjeli őrről és az pontosan megjelenik, a midőn a vonat érkezési ideje el fog közeledni.

Igy is volt. A midőn az indulási idő elközeledett, beállított az éjjeli őr, de nem volt kit felkelteni, mert végkép elesigázva és összetörve ébren vágyakozva vártam azt a pillanatot, a

mikor a kocsi kényelmes pamlagán kinyujthatom a lábaimat.

Egész Bajorországban való utazásom alatt mindenütt a legnagyobb szívélyességgel találkoztam úgy a hivatalnok kartársak, mint az alsóbb személyzet részéről is. A mint a szabadjegyet meglátták, mindjárt megváltozott a hangulat.

Ez a szívélyesség azonban nem a nálunk divatozó üres udvarias szólamokban nyilvánult meg, mert ilyenekkel a derék bajor igen fukarul bánik s úgy látszik, nem is igen járatos benne, hanem ami sok frázisnál sokkal többet ér, minden felesleges szószaporítás és idővesztegetés nélkül mindent megtesznek, ami csak módjukban van

(Folyt. köv.)

B. L.

A miskolezi MÁV. altisztikör bálja.

A Máv. miskolezi altishti kör hétfőn este tartotta meg bálját a „Korona“ disztermében. A mulatság a legfényesebben sikerült. Este 8 óra után fogat fogat után robogott a táncsterem be-

Innen-onnan.

Biztató.

- És tud a gyermekekkel bánni?
- Tudok kérem, nekem is volt három.
- No és hol vannak?
- Az egyik a kútba esett, a másik kiesett az ablakon, a harmadikat pedig elgázolta egy kocsi . . .

A színvonal.

Egy szerencsen-férj megőrült a hirnek és sietett be, hogy a gólya hozta kis csecsemőt mielőbb megláthassa.

— Itt a kis poronty! — állította meg utjában az orvos és ezzel — egy kapálódzó hófehér csecsemőt tartott a férj szeme elé.

Az fejéhez kapott s elordította magát fájdalomában

— Hah! nyomorult asszony! Hűtlen! Hát megcsalt egy fehér emberrel.

Az orvos szemrehányólag csitította a felháborodott szerencsét.

— Szégyelje magát! Rágalmazza a feleségét, a helyett, hogy örülne, hogy — az ivadéka már európai színvonalra emelkedett

Fájdalomdíj.

- Igaz, hogy Majomffy gazdag leányt vett el?
- Igen, negyvenezer korona fájdalomdíjat kapott!

Altishti vizsgán.

Vizsga biztos: Hát mondja meg nekem, van-e a Dunán nagyobb sziget és hogy hívják?

Jelölt: A Dunán igenis van nagyobb sziget, engem pedig Kovács Péternek hívnak.

Nyomós ok.

— Mért gorombáskodol azzal a khalaózzal? Nem vettette az neked semmit!

— Semmit? Ő ültette ebbe a kopéba, o kiben a feleségemmel megismerkedtem!

Orvosok között.

A: Kezeled még Balgát?

B: Hogyne! Meggyógyítottam volna egy bashajtóval, de a marha egy-egy látogatásomért 10 frtot adott, hát elhuzom a baját hat hétig!

Gyöngédség.

Törvénytészi elnök: Nem szégyenli magát? Ezt a szegény embert álmában kifosztotta . . .

Vádlott: Csak nem lehettem olyan gyöngédtelen, hogy előbb felköltsem!

Különtség.

- Mi az? Te bezársz a balladát?
- Nű, hiszen delet harangoznak!
- Miljen különbség! Mikar te bezársz, harangoznak, mikar én bezártam — doboltak!

járatahoz, egymás után hozva szebbnél-szebb urhölgyeket, kiket a rendezőség fogadott és kedves emlékül szolgáló remek tánczrenddel lepett meg. A zsumolt táncztermet valódi jókedvet vette birtokába s a párok így tánczolták át az egész éjszakát.

Az első és második négyest 70—70 pár tánczolta. A négyeseket Kerékgyártó Károly ur rendezte a legnagyobb szabatossággal és igen szép sikerrel. Szünóra alatt magát felfrissítendő, mindenki az étterembe vonult, hol a zenekar a legszebb darabokat huzta.

A következő souper-csárdást a kissé pihent tánczosok igen sokszor megújrázták.

A kedélyes multság egész a hajnali órákig tartott a legjobb hangulatban.

A bálon a következő notabilitások voltak jelen: Báró Fromm tábornok, Görgey László üzletvezető, Sztankóczy Mihály főfelügyelő, Spánics es. és kir. őrnagy, dr. Szentpáli István polgármester, Richter Mátyás, v. v. v. üzletvezető, Tárcazy Ferencz, Bende Andor, Fűrész Sándor, Rév Ödön felügyelők, Góczy Izidor főellenőr, Hauser Ernő főmérnök, Nagy Zoltán állomásfőnök, Krón Ignác műhelyfőnök, Zsivkovics Antal ellenőr, Lovesányi Dezső, Steiner Lajos, Stefanovics István.

Hölgyek a következők voltak jelen:

Földy Béláné, Silberstein Mórné, Schalek Józsefné, Kelemen Lászlóné, öz. Waller Lajosné, Czako Lászlóné, Zsári Jánosné, Bajkor Józsefné, Tokay Lajosné, Lévy Lászlóné, Czékus Gyuláné, Bendrin Jánosné, Túri Józsefné, Balázs Györgyné, Vadász Lajosné, Mitnyik Jánosné, Harsányi Jánosné, Tillman Árpádné, Kaczay Jánosné, Karabniczky Lajosné, Bodnár Béláné, Peregí Gyuláné, Petrik Józsefné, Sárly Józsefné, Baranyai Józsefné, Szekovics Lajosné.

Lányok:

Földy Juliska, Kelemen Mariska, Valler Gizella, Kardos Gizella, Teleki Boriska, Zsáry Piroska, Varga Juliska, Bajkor Mariska, Tokai Margit, Sztrázsay Mariska, Policsek nővérek, Erdélyi Irma, Lévy Mariska, Schwarcz Anna, Balázs Mariska, Vadász Berta, Mitnyik Gizella, Harsányi Jolánka, Kassay nővérek, Karabinszky Jolánka, Szepessy Erzsike, Kerékgyártó Erzsike, Laczy Etelka, Wittenberg nővérek, Haller Irma, Czako Gizella, Varga Zsuzsika, Várnay Piroska, Sárly Mariska, Hradil nővérek, Szekovics Jolánka.

Felülfizettek: Görgey László 20 kor., báró Vay Elemér 10 kor., Tárcazy Ferencz 10 kor., Sztankóczy Mihály 8 kor., Richter Mátyás 8 kor., Fűrész Sándor 8 kor., Szepessy Jánosné 5 kor.,

CSARNOK.

A mi szép Roseanvec grófunk.

Irta: Souvestre Emil.

Az 1788. év vége felé, mikor már az 1792. év nagy forrongásának előjelei mutatkoztak a látóhatáron, M*** gróf, a Vermandois-ezred ezredese elhagyta Versailles-t s az udvart s megvonult Elvan környékén fekvő Roseanvec kastélyában.

Először vagyoni veszteségek érték; majd röviddel rá elvesztette azt, a ki legdrágább volt reá nézve: nejét, a szép és nemes Breuil Henriettet és idős leányát, aki csak pár hóval azelőtt ment férjhez a fiatal Brumoy grófhoz, a Royal-Prentiévre-ezred kapitányához.

Ezek az egymást követő veszteségek nemcsak testi egészségét ásták alá, de bizonyos mértékben lelke egyensúlyát is megzavarták s az orvosok nyugalmat ajánlottak neki, mire elhagyta ezredét s sajnálat nélkül vált meg attól a várostól, a melyben elvesztette legszebb illúzióit s eltűnni látta legkedvesebb álmait.

A gróf fiatalabb leánya, Johanna, tizen-nyolcz éves volt; szép, megáldva ama töké-

letes, büszke szépséggel, ami az ősi görög papnőkre emlékeztet. Hajja aranyszőke, mint a naptól megérelt kalász s kék szeme mély, átlátszó, mint az ég azurja; bőre ama halvány gyöngyházfehérségű, ami a tiszta, fajbéli nők tulajdona; termete, noha kiesi, telt, kecses s egyszersmind oly arányos, hogy önkénytelenül is élénk vonzalmat éreztünk iránta.

Látszólag gyöngé, alkalomadtán bámulatos erélyt tudott kifejteni s nem mindennapi bátorságnak adta jelét. A parasztok, a kik valósággal rajongtak érte, elnevezték: „A mi szép Roseanvec grófunk“-nak.

Néhány évig teljes nyugalommal éltek s a márkí már mintha újra született volna, mikor egyszerre kitört az a rettenetes forrongás, ami a Bretagne csakhamar holtakkal s romokkal borította el.

A bourbonisták első csatakiáltására s a hazafiak első gyujtogatására az egykori ezredesben felébredt a harczi tűz, amely egykor az ellenség soraiba hajtotta; fegyverre szólította a környék parasztságát s felöltve régi egyenruháját, Cortaux tábornok csapatahoz csatlakozott, aki a fosztogatók megfékezésére küldetett ki.

A kékek, így nevezték a köztársaságiakat, puskákkal voltak felfegyverkezve, lőszerrrel bőven elváltak látva; de azért visszaverték

Steiner Pál 2 kor., „Haladás“ 5 kor., Sz. Nagy Zoltán 8 kor., Ifj. Görgy László 4 kor., Pap Lajos 4 kor., Wexler szállító 4 kor., özv. Kovács Ferenczné 5 kor., Góczy Izidor 3 kor., Lefler Béla 3 kor., Kálnai utóda 2 kor., Kyovszky Richárd 2 kor., Steiner Lajos 2 kor., Hauser Ernő 2 kor., Bajkó József 2 kor. 50 fill., Nagy Albert 2 kor., Rév Ödön 2 kor., Geleta Károly 2 kor., Berzy Sándor 2 kor., Gábris Géza 2 kor., Krón Ignác 1 kor. 60 fill., Kaszay János 1 kor. 50 fill., Várnay Sándor 1 kor., Encz Alajos 1 kor., Silberstein Mór 1 kor., Földy Béla 1 kor., Lesko Lajos 1 kor., Schallek József 1 kor., dr. Szentpály István 2 kor., Dvorszky József 1 kor., Policsek Rezső 1 kor., Kálnay Imre 1 kor., Teleki Lászlóné 1 kor., Zsári Sámuelné 1 kor., Varga Istvánné 1 kor., Czékus né 1 kor., Oswald János 1 kor., Baranyay I. 1 kor., Bakács Sándorné 1 kor., Hajdinák N. 1 kor., Tillmann Árpád 1 kor., Pasuth N. 1 kor., Lévay Lászlóné 1 kor., Halka Sándor 40 fillér, Petlák Lajos 40 fillér, Vadász Lajos 50 fillér, Petrik József 50 fillér.

A felülfizetéseket a rendezőség ez uton is a leg-hálásabb köszönettel nyugtázza.

Gubercsik Jenő.

őket azok, akiknek nem volt egyéb fegyverük, mint a kasza, ekevas s eséplőjük, amik különben annyira félelmes fegyverek a bretegneiek kezében.

De igaz az is, hogy ezek a különben félnék emberek mintha egyszerre rettenetes oroszánokká lettek volna.

A márki első felhívására egy ifju, csaknem gyermek, állott oda oldala mellé.

— Johanna, leányom! — kiáltott fel a márki, mikor meglátta.

— A legények Roscanvec grófnak neveztek el, megakarom hát nekik mutatni, hogy méltó vagyok a nevemre.

— Johanna, kérlek, ne hajtsd túl a dolgot, mert jelenléted megbénítaná erőmet.

— Nem, atyám, jelenlétem ellenkezőleg, inkább fokozni fogja azt s esküszöm Istenemre, hogy nem kell pirulnod a kis gróf miatt.

És oly erély villogott a szemében, hogy a parasztok elragadtatással, mintegy karban kiáltották:

— Éljen a mi szép grófunk!

— Látod atyám, a fiuk nem oly kegyetlenek, mint te vagy, ők legalább nem úzik vissza gyermekedet.

— Kövess hát, ha úgy akarod s Isten legyen velünk!

Gianone Adolf.

A magy. kir. államvasutaknak egy érdem-dus, munkás tisztviselője, *Gianone* Adolf felügyelő, f. évi január hó 28-án elhunyt. Halálhíre megdöbbentette s mélyen lesújtotta mindazokat, kik az elhunytat ismerték. Nemes lelkéért, szeretetreméltó modoráért s megnyerő egyéniségeért mindenki, akinek csak alkalma volt vele érintkeznie, tisztelte, és szerette. Fáradhatatlan munkásságu tisztviselője volt a magyar államvasutaknak; érdemei jutalmául királyi kitüntetésben is részesült s több ízben kapott miniszteri elismerést. Legszebb jutalma volt azonban munkásságának az az őszinte szeretet és mély tisztelet, melyet alárendeljei éreztek iránta azért az atyai jóindulatért, melylyel minden ügyükben támogatta őt.

Gianone Adolf 1844-ben született. Elvégezvén a műegyetemet, 1868-ban a m. kir. vasutépítési igazgatóság központjába mérnökgyakornokká neveztetett ki. 1873-ban a magy. kir. államvasutakhoz mérnökké nevezetvén ki, megbízott a budapesti Duna-híd építésének vezetésével, majd 1875-ben a budapesti összekötő vasut. építési felügyelőségé-

A szép gyermek derekasan harcolt s a fiuk felvillanyozva jelenlététől, életmegvetéssel rohantak a kékekre, ezerszer ismételve:

— Éljen a király, éljen Johanna és Roscanvec!

Egy este — a szél üvöltött nagy esőcseppek verdesték az ólmos ablakokat — hárman ültek a kastély földszinti termében, amely a belső udvarra nyílt, a hatalmas kandalló előtt, amelyben szőlőve yige patogott.

A márki, aki fáradtságtól kimerülten szunyadozott; Johanna leánya mellette üldögélt s aztán egy asszony, akinek Marianne volt a neve s a kinek korát lehetetlen megmondani, olyan vén s olyan ráncos volt az arca

Marianne, a legöregebb parasztok állítása szerint lehetett vagy kilenczven éves. Még a márki dadája volt s évek óta esztét veszthe bolygott, mint egy kísértet, a kastély folyosóin, szakadatlanul mormolva egy régi, egyhangu dalt:

„Mikor fiatal voltam, daloltam: megöregedve is dalolok. Dalolok nappal, dalolok éjjel s mégis szomorú az életem“.

(Folyt. köv.)

hez osztatott be. Itt szerzett érdemei elismerésül Ő Felsége a koronás arany érdemkeresztel tüntette ki. Néhány év múlva a losonczy osztálymérnökség vezetésével bízott meg, majd ismét az igazgatóság központjába osztatott be, végül 1881-ben mint osztályvezető főmérnök, a miskolczy üzletvezetőség pályafentartási osztályának vezetője lett. Öt év múlva ismét az igazgatósághoz helyeztetett át, az A II. szakosztály kisajátítási osztályába, majd 1888-ban a hatvan—miskolcz—szerencsi II. vágány építésének vezetésével bízott meg. Úgyanezen évben felügyelő lett s 1892-ben a miskolczy üzletvezetőség újbóli felállítása alkalmával megint pályafentartási főnök lett Miskolczon. Közel nyolcz évet töltött ezen beosztásában, mely idő alatt ugy tisztviselőtársainak, mint alárendeltjeinek szerető tiszteletét vívta ki, mind pedig Miskolcz társadalmi életének nagyrabecsült tagjává lett. 1898-ban Budapestre helyeztetett át, ahol most 59 éves korában elhunyt.

Végső kívánságához képest Miskolczon temettetett el. Január 31-én délután ment végbe temetése a gömőri pályaudvarról. A miskolczy üzletvezetőség tisztikara, mely díszes koszorut helyezett az elhunyt pályatárs koporsójára, *Görgey László* üzletvezető vezetésével alig majdnem teljes számban megjelent a végtisztességen. Képviselve volt azonkívül az üzletvezetőség altiszti kara és szolgazemélyzete is.

A Mindszenti temetőben volt kartársai nevében *Lippay Béla* főmérnök búcsúzott el mélyen megindító szavakkal az elköltözöttől, aki immár ott alussza örök álmát fiatalon elhunyt és soha el nem felejtett hitvese mellett.

Az elköltözött nemes lelkének emlékét hiven megőrzik volt pályatársai. —J.

HIREK.

* **Előléptetés.** Stankovich Miklós főfelügyelőt, az aradi üzletvezetőség főnökét, a kereskedelmi miniszter II. osztályu üzletvezetővé léptette elő. Az üdvözlők nagy sokaságához mi is őszinte szívvvel csatlakozunk.

* **Hymen** Pap Gyula államvasuti mérnök eljegyezte Neuman Rudolfint Budapestről.

* **Személyi hírek.** Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter több napig tartó gyengélkedése után már annyira jobban érzi magát, hogy ágyát is elhagyhatta és már a kereskedelmi minisztériumban is megjelenik hiva-

talos teendőinek elvégzése végett. — Hir szerint jelenleg épen az államvasutasok fizetésrendezését tanulmányozza, mivel egyes részletekben a vasutasok javára több előnyös módosítást akar keresztül vinni.

* **Kofák sztrájkja a viczinalis ellen.** A Kerepesi-uti vonal mentén fekvő községek és telepek tejet szállító asszonyai vasárnap látogatott értekezletet tartottak Czinkotán, a helyiérdekű vasut tarifa emelése ellen. Sérélmük az, hogy a helyiérdekű vasutak igazgatóságához tavaly nyáron beadott kérvényük, amelyben a szállítási és viteldijak leszállítását kérték, eddig elintézését még nem nyert. Az értekezlet elhatározta, hogy még nyolcz napig vár a kérvény elintézésére, ha az igazgatóság addig nem válaszol, márczius 1-étől kezdve senki sem vált bérletjegyet, hanem kocsikon fogják a tejet a fővárosi közönségnek szállítani. A mozgalomhoz a helyiérdekű vasut mentén fekvő összes községek és telepek lakócai csatlakoztak.

* **A németek villamos gyorsvonata.** A villamos gyorsvonatok ügye még mindig csak a kísérletek stádiumában van. A berlin zotzeni katonai vasuton a kísérleteknek csak akkor lesz gyakorlati eredményük, ha majd a kísérleteket nagyobb arányokban és minden lehető időjárás mellett ismétlik. A kísérleteket ki is fogják terjeszteti ekképpen. A miniszter kijelentette, hogy szívesen járul hozzá újabb kísérletekhez és további előterjesztéseket vár a villamos tanulmányozó társaságtól. Tekintettel azonban arra, hogy a próbákban résztvevő mérnökök kétszeres napi-díjat kapnak, a kísérletek valószínűleg csak a messze távolban fognak véget érni.

* **Halálos szerencsétlenség.** Szatmárról jelentik, hogy az ottani pályaudvaron halálos szerencsétlenség érte a napokban Zsoldos Keresztély földbirtokost. A vonat megállása előtt ki akart ugrani a kocsiból, de megcsuszott és a kerekek közé esett, melyek azután összeroncsolták a fejét. A szerencsétlen ember természetesen azonnal meghalt.

* **Kifacsart citromok.** Mint a lapok írják, Przemyslben munkások közt nagy felháborodást keltett a következő eset. Az osztrák államvasutak vezetősége olyan indokolással, hogy nem felelnek meg a szolgálat követelményeinek, több vasuti munkást, akik 30—40 éve szolgáltak már, minden kártérítés, vagy nyugdíj nélkül elbocsátott a szolgálatból. Az elkeseredést fokozza, hogy az elbocsátott munkások pár hét előtt szerencsétlenül jártak; az egyik elvesztette az egyik szemévilágát, a másik nemrégiben

bordatörést szenvedett, a harmadik megsán-
tult és így tovább. Az elbocsátott munká-
sok érdekében nagy tüntetés van készülöben.

* **Művész-este.** Művészi nivóju, hangverseny-
nyel egybekötött tánczestét rendezett f. hó
2-án Andrassy-uti körhelyiségben a Magyar
Vasuti és Hajózási Klub, mely alkalommal
zsufolásig megtelt a hatalmas hangverseny-
terem. Az estét Siklós Albert zongorajátéka
nyitotta meg, majd Anthes György, az Ope-
raház művésze Ponchinelli „La Gioconda“
című operájának románát adta elő és ne-
mes csengésű tenorjával óriási hatást ért el.
Ez osztatlan hatás későbbi számai alatt még
fokozódott és a Wagner-daraboknál, különö-
sen „Walkürök“ szerelmi dalánál páratlan
arányokat ért el. Igazi nagy sikerben volt
még része P. Márkus Emiliának, ki Kiss
József „Sólyom Peti“ című balladáját adta
elő a közönség lelkes ünneplése közben. Fre-
netikus taps fogadta már megjelenéskor is
Vasquez Itália grófnőt, ki Halevi „Zsidónő“
című operájából, majd Nemes Béla dalaiból
énekelt. Hangverseny után az étkező ter-
mekben szüledt el a publikum, majd souper
után az éjjeli órákban táncz következett.

A fényes sikerű, előkelő színvonalu mulat-
ságon, melynek sikere Kugler vigalmi bi-
zottsági elnöknek érdeme, jelen voltak:

Ludvígh Gyula főrendiházi tag, máv. elnök,
dr. Stetina József, Marx János és Banovits
Kajetán miniszteri tanácsosok, Kotányi Zsig-
mond és Novelly Imre máv. igazgató-helyet-
tesek, Décsy Lajos üzletvezető, szegedi
Lukács József, Az Angol Osztrák Bank igaz-
gatója, Lendvay Márk és Hauzer János főfel-
ügyelők, dr. Hollán Sándor miniszteri titkár
és mások.

* **Beteg főhivatalnokok.** Ismét két köztisz-
teletben és szeretetben álló kartársat raga-
dott családja és kartársai köréből a kegyet-
len végzet. Egyelőre még élnek, de fájdalom,
betegségükre nincs többé orvosság, elérte
őket az a borzasztó betegség, mely a vasu-
tasok közül annyi áldozatot követel. Az
egyik *Somogyi Géza*, a másik *Kósa Gyula*
főmérnökök. Itt élt közöttünk mind a kettő
teljes testi és szellemi erőben, ma pedig már
ott vannak az élőhalottak csendes birtalmá-
ban. Adjon nekik az ég gyógyulást, adja őket
vissza a szerető családnak s intézetünknek
a hol ők páratlan szorgalmukkal már is
annyi elismerést és tiszteletet vívtak ki ma-
guknak és mutattak példát a kartársaknak.

* **Lakoma.** A miskolci üzletvezetőség I.
osztályának tisztikara kedélyes lakomára
gyült össze a múlt szombaton. Jelen voltak
az osztály tisztviselői majdnem teljes szá-
mban s azonkívül részt vettek a miskolci

máv pályaorvosok is. A házigazda tisztét le-
kötelező szíveséggel dr. *Gortvay Miksa* a
miskolci üzletvezetőség orvosi tanácsadója
töltötte be. Toaszt nem volt, de a jókedvű
társaság annál nagyobb bensőséggel ünne-
pelte a köztiszteletben álló orvos tanácsadót
az elmúlt napokban ért s majdnem végze-
tessé válható balesetből történt szerencsés
megmeneküléséért.

* **Az államvasuti jegyek érvényessége.** A
kereskedelmügyi miniszter az 1903. évre
kiállított államvasuti összes kedvezményes
évi bérlet- és szabadjegyek érvényét február
15-ig, bezárólag, kiterjesztette.

* **Lopások a vasuti kocsikban.** Veszedelmes
tolvajbanda működik az utóbbi időben, amely
leginkább a vasuti kocsik berendezését sze-
melte ki zsákmányul. Tegnap észrevették a
keleti pályaudvaron, hogy tizenegy vasuti
kocsiból csaknem az összes ablakfelhúzó réz-
gyűrűket ellopták, azonkívül a legtöbb köpő-
esészt s több más értékes tárgyat is ma-
gukkal vitték a tolvajok. A keleti p. u. fő-
nöksége följelentést tett a rendőrségen. A
tetteseket eddig nem sikerült kinyomozni.

* **Uj waggonkölcsönző társaság Angliában.**
Angolországban a minap uj waggonkölcsönző
vállalat alakult, melynek alapításához két
nagy angol társaságon kívül A Magyar
Vasuti Forgalmi Bank is hozzájárult.
Az uj társaság „British Railway Traffic
and Electric Company“ czég alatt jegyez-
tette be magát és waggonok bérbeadásával
fog foglalkozni. Az uj vállalat alaptőkéje
százezer font sterling s igazgatóságában az
alapító társaságok igazgatói foglalnak he-
lyet.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Szólagrejtvény.

Tót I ?

Ezen rejtvény megfejtését február hó 21-én megjelenő
8-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határidője február 18.

A megfejtők között egy értékes jutalomkönyvet sor-
solunk ki.

A f. évi 4-ik számunkban megjelent rejtvény meg-
fejtése:

„Áll a kis lak pusztán, ridegen,
Gyom veri fel nyájas udvarát;“

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Földes K.
Albert nyerte meg, kinek címére Petőfi Sándor összes
költeményeinek díszkiadását postára tettük.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

K. RÁCZ JENŐ

gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzetű gyógyszerárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

1. **Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy adja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézörmek súlyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőrtől késő korig megóvjja, egy téglő 1 kor. Hozzá **Iris balzsam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Venus arczpor**, fehér, rozsa és csem színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
2. **Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszeri szájjelölögető vízbe, kellemes szájját kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desztinatálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) sveiczi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fillér.
3. **Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpasodást megakadályozza, valamint egyéb fejbőrbetegségektől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazhatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
4. **RácZ Jenő keleti, Balzsam bajuszpedrője**, soha meg nem meg nem avasodó, zsimmentes balzsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajszszőhöz alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
5. **Cannabin** (nyakszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és szemörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van es koznyegzolegedessel hasznaljak a

Migrain, fofajás, nátha ellen bedörzsölő és szaroló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 fillér.

Fagyás ellen északi dr. Képes fagykenőcs. 1 téglő 1 korona.

Hajfestésre Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.

2 korona.

Lábizzadáás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.
Szőrvesztőnek Depilatoriumot. 1 üveg 1 korona.
Rüh Crúhatka ellen Naphtol kenőcs. 1 kis téglő 1 korona, — nagy 3 korona.
Kőszvény ellen I.—II. számú Tengeri kőszvény olaj. 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetk

Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága külföldi hasonszereket, úgy mennyiségleg, mint minőségileg es olcsóságunkkal föllimuljak: ugy, hogy általános házi szeret egyáltal legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerárára, Király-utca 12. szám.

rendelési cím: **K. RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánasoktól tessenek óvakodni.